

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven Anthony de Schryver, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Te magere conditie kan fataal aflopen

Ondervoeding op de weide

Begin deze week werd ik contacteerd door een veehandelaar. Hij vroeg me voor een witblauwvaars die ineens erg ziek was geworden. De veehandelaar vertelde me dat hij het dier enkele weken daarvoor had gekocht en hij herinnerde me eraan dat ze toen abrupt had gekalfd.

De drachtige vaars was aangekocht bij een veehouder en na de transactie had de veehandelaar het dier gewoon op de weide gezet tussen ander vee. Een paar dagen later was deze vaars zeer plots aan het kalven. Hoewel ze geen uiterlijke symptomen had van een nakende kalving, was de geboorte ingezet en werd ik gevraagd voor een keizersnede. Ondanks het snelle verloop werd met een keizersnede toch een gezond levend kalf ter wereld gebracht.

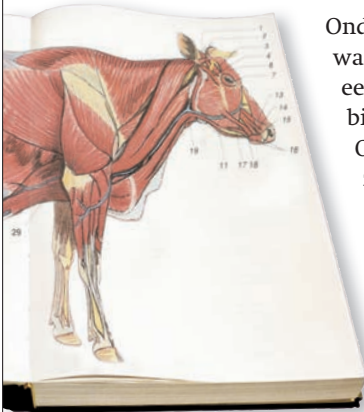
Tijdens de keizersnede was me opgevallen dat het dier in een vrij schrale conditie verkeerde. Dit dier had op de weide duidelijk te weinig kunnen eten en was als gevolg van de geringe grasgroei duidelijk te mager geworden. Maar hoewel ze mager was, gaf de vaars een gezonde indruk tijdens en na de keizersnede.

De veehandelaar had me nu opnieuw gevraagd voor hetzelfde dier. De vaars lag bij mijn bezoek aan het bedrijf tegen de grond. Het dier wilde onder geen enkel beding nog weer rechtstaan.

Het dier was nog steeds erg mager en gaf een totaal verzwakte indruk. Ondanks infusen en shocktherapie was deze vaars niet weer op de been te krijgen. De dag nadien was de vaars gestorven. Totale ondervoeding en mogelijk ook een combinatie met parasieten – maagdarmwormen en schurft – lagen aan de basis van de fatale afloop.

De encyclopedie **ondervoeding**

Ondervoeding is een toestand waarbij het dier vermagerd door een tekort aan eiwit of energie en bijgevolg een te schrale voeding. Op het einde van het weideseizoen gebeurt het vaak dat vaarzen vermageren. Zeker in de laatste fase van de dracht is dat te vermijden. Een combinatie van ondervoeding met parasieten kan zelfs fataal zijn voor dieren. Vermageren op de weide in

de laatste fase van de dracht wordt vaak over het hoofd gezien. Het is niet normaal dat vaarzen in dat stadium nog vermageren. Als gevolg van deze vorm van bedrijfsblindheid starten veehouders vaak te laat met het bijvoeren van dieren op de weide.

Vanaf eind juli, begin augustus loopt de graskwaliteit zinderogen terug. Bovendien beginnen vanaf dat moment ook parasitaire infecties zoals long- of maagdarmwormen schade te veroorzaken.

Een tekort aan eiwit en/of energie in het dieet is zeker voor vaarzen funest. Ze hebben deze bestanddelen nodig voor zowel de groei van het kalf als voor de eigen groei. Eiwit is bovendien essentieel voor de afweerreactie.